

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 152/2014
13.03.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. С.П. и др, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окр. С.П., адв. Р.М., браниоца окр. Р.А., адв. Д.Ж. и браниоца окр. Б.Б., адв. Б.П., поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Кикинди К бр. 632/11 од 07.06.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3449/13 од 05.11.2013. године, у седници већа одржаној 13.03.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених С.П., Р.А. и Б.Б., поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Кикинди К бр.632/11 од 07.06.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3449/13 од 05.11.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди К бр.632/11 од 07.06.2013. године окривљени С.П., Б.Б. и Р.А. оглашени су кривим због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по 1 године.

Одлучујући о жалбама Основног јавног тужиоца у Кикинди, окр. Б.Б. и бранилаца окривљених С.П. и Р.А., Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 3449/13 од 05.11.2013. године, одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

-бранилац окр. С.П., адв. Р.М., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд

захтев усвоји, обе пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или да укине другостепену пресуду и предмет врати Апелационом суду на поновно одлучивање о жалби или да обе пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак;

-бранилац окр. Р.А., адв. Д.Ж., због повреде закона – члан 74. ЗКП, члан 438. став 1. тачка 4. ЗКП и члан 438. став 2. тачка 1. ЗКП, а из образложења захтева произилази да захтев подноси и због повреде права на правично суђење и повреде људског права зајемченог Уставом РС и Европском конвенцијом о заштити људских права – право на материјалну и формалну одбрану, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, обе пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

-бранилац окр. Б.Б., адв. Б.П., због повреде закона и повреде људског права зајемченог Уставом РС или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода, са предлогом да Врховни касациони суд обе пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Након што је примерке захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоце, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је, по оцени навода у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених С.П., Р.А. и Б.Б. су неосновани.

Бранилац окр. Р.А. у захтеву најпре указује на повреду одредбе члана 74. ЗКП, јер окривљени, од момента лишења слободе није упознат са својим правима, пре свега са правом да ангажује браниоца, а није му одређен бранилац по службеној дужности иако је одбрана обавезна.

Бранилац окр. Б.Б. не опредељује конкретно ни једну од повреда закона таксативно наведених у члану 485. став 4. ЗКП, али из образложења захтева и навода да је окривљени у преткривичном поступку саслушан у одсуству браниоца, произилази да такође указује на повреду одредбе члана 74. ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд је испитао сходно одредби члана 604. став 1. ЗКП, па је нашао:

Неосновано се захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених Р.А. и Б.Б. указује на повреду закона из члана 74. ЗКП, односно члана 71. ЗКП ("Службени лист СРЈ", бр. 70/01 и 68/03 и "Службени гласник РС", бр. 58/04 ... 76/10) (у даљем тексту: раније важећег ЗКП).

Наиме, из списка предмета односно записника МУП-а ПУ Кикинда број Ку 141/11 од 10.11.2011. године о саслушању Р.А. и Б.Б. у својству осумњичених, утврђује се да су обојица, између осталог, упозорени да имају права на браниоца који може присуствовати њиховом испитивању, као и да је том приликом била присутна адв. Ј.П., која је затим била присутна у својству браниоца и приликом саслушања окривљених код истражног судије Основног суда у Кикинди.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окр. Р.А., као и браниоца окр. С.П. указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, односно члана 368. став 1. тачка 10. раније важећег ЗКП.

Према наводима оба захтева, првостепена пресуда се заснива на недозвољеним доказима – исказима окривљених датим у преткривичном поступку када нису имали браниоце, а према захтеву браниоца окр. С.П. – на исказима саокривљених који су супротстављени одбрани окр. П.. Осим тога, према наводима захтева браниоца окр. Р.А., недозвољене доказе представљају и искази сведока, држављана А., чије је исказе суд читао без сагласности окривљених и бранилаца, а осим тога ови сведоци саслушани су преко лица које није судски тумач за а. језик.

Наведена повреда закона истицана је и у жалбама изјављеним против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе на страни 3 у последњем ставу и на страни 4 образложења пресуде дао довољне разлоге које Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Бранилац окр. Р.А. у захтеву указује и на повреду одредбе члана 438. став 1. тачка 4. ЗКП, која је учињена тиме што је у суђењу учествовао судија који се морао изузети.

Изнете наводе Врховни касациони суд оцењује неоснованим, имајући у виду да је решењем в.ф. председника Вишег суда у Зрењанину Су VII – 39/2013-3 од 19.04.2013. године, одбијен као неоснован захтев за изузеће судије Основног суда у Кикинди А.А., председника већа које је донело првостепену пресуду, а истим решењем одбачен је као недозвољен захтев за изузеће свих судија Основног суда у Кикинди.

Наведена повреда није учињена ни тиме што је судија Слободан Надрљански био члан већа које је донело другостепену пресуду иако је као в.ф. председника Апелационог суда у Новом Саду донео решење Су VII – 39-25/13 од 27.03.2013. године, којим је одбачен као недозвољен захтев браниоца окр. Р.А. за изузеће в.ф. председника Вишег суда у Зрењанину. Ово из разлога што се судија мора изузети уколико постоји неки од разлога предвиђених одредбом члана 37. тачка 1. до 4. ЗКП, а у односу на судију Слободана Надрљанског није постојао ни један од тих разлога.

Наводи захтева браниоца окр. Б.Б. да су у односу на овог окривљеног повређена слобода и права гарантована Европском конвенцијом о људским правима – забрана мучења, нечовечног и понижавајућег поступања, као и наводи захтева браниоца окр. С.П. да су овом окривљеном повређена права на правично суђење и право зајемчено Уставом и Европском конвенцијом о заштити људских права – право

на материјалну и формалну одбрану, нису могли бити предмет испитивања од стране Врховног касационог суда, с обзиром на то да када се захтев подноси на основу члана 485. став 3. ЗКП, повреда права гарантованог Уставом или Европском конвенцијом о људским правима мора бити утврђена одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права и таква одлука мора бити достављена уз захтев за заштиту законитости, а у конкретном случају таква одлука није достављена.

Из изнетих разлога, налазећи да су захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених С.П., Р.А. и Б.Б. неосновани, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.